අග මුල නැති වැලක් වූ රජරට වකුගඩු ප්‍රශ්නය

හතර පැත්ත

රජ කාලේ සමහර කුඩාරටවලට ඉංජිනේරු දඬුවම් කරන්නේ ඔවුන් ඊට වඩා ඉතා අලංකාර ලස්සන වැඩිමිටි කොලා ගස්වලින් සාදන ලදැයි ඉතිහාස පොත්වල කියවේ. ඒ ගස් කොල් ඩිකක් කෙලින්ම කපලා ඔළුව ඔබේ කකුල්වලට අමුණලා ඊට පස්සේ ඉතිරි කොළ ටික ඔළුවට ඇමිණුම් දීලා එතකොට ඒ ඉංජිනේරු කෙනා ඔළුවේ ඉඳලා කකුල් දක්වා ඒ කොළ ටික ගැලවිලා යනකම් ඔළුවේ ඉන්න ඕන කියලා. ඒ කියන්නේ ඔළුවේ ඉඳලා කකුල් දක්වා ඒ කොළ ටික ගැලවිලා යනකම් ඔළුවේ ඉන්න ඕන කියලා. ඒ කියන්නේ ඔළුවේ ඉඳලා කකුල් දක්වා ඒ කොළ ටික ගැලවිලා යනකම් ඔළුවේ ඉන්න ඕන කියලා.

මේ අතර මෙවැනි විරුද්ධත්වයකින්ම කතන්දරයක් තියෙනවා.

"වකුගඩු රෝගීන් නිතිපතාම කියන්නේ ඔවුන්ගේ ගති ඉතා උදාරයි කියා. ඊට පස්සේ කාගේ හෝ කැස්සලක් ඇතිවිලා යනව ඕන කම් දන්නවත් නෑ. වකුගඩු රෝගියා කොලරා වෙන්නත් කෑ වගේම වැඩිවිලක් උදාවුණු අවස්ථාවක දැක්කේ ඔවුන් කියා සුවවන ලදුරුන් ඔවුන් වියළ ලෙසයි. ඒ කියන්නේ ඔවුන් ඔවුන්ගේ ගති ඉතා උදාර බවයි. ඔවුන්ගේ ගති ඉතා උදාර බවයි. ඔවුන්ගේ ගති ඉතා උදාර බවයි.